

Р Е Ш Е Н И

20.06.2017 г. гр. София

В ИМЕТО НА НАРОДА



СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 108 състав, в публично заседание на 08.06.2017 г., в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МИРОСЛАВ ГЕОРГИЕВ

при участието на секретаря Ангелина Рашкова, като разгледа докладваното от съдията НАХД № 3162 по описа за 2017 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО Е ПО РЕДА НА ЧЛ. 59 И СЛ. ОТ ЗАНН.

Образувано е по жалба на „БТВ Медиа Груп“ ЕАД срещу наказателно постановление /НП/ № РД-10-4/17.01.2017 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии /СЕМ/, с което, на основание чл. 126, ал. 3 вр. ал. 1 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/, на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 6 000 лева за нарушение на чл. 89, ал. 1 ЗРТ.

С жалбата се твърди, че е нарушен чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, тъй като не е извършено точно описание на нарушението, защото не са посочени излъчените аудио-визуални произведения за периода, а само е посочена излъчената реклама, но не е посочена продължителността на всяко търговско съобщение в рекламните блокове. Твърди се, че неправилно е включен в рекламното време излъченият трейлър на игралния филм „Дим да ни няма“, който попада в изключенията по чл. 89, ал. 2 ЗРТ, тъй като е допълнителен продукт, предоставян от телевизионния оператор, което е видно от края на трейлъра, в който се сочи, че „БТВ Медиа Груп“ ЕАД е носител на отстъпени права за излъчване в телевизионните програми и в платформата voyo.bg. Поддържа се, че досега в практиката си СЕМ не е включвал в рекламните блокове трейлъри на филми, в чийто трейлъри накрая е имало същото съобщение, че дружеството е носител на права за излъчване в своите телевизионни програми. Твърди се, че е налице противоречива практика на СЕМ и се цитират конкретни наказателни постановления. Излагат се доводи, че не е изрично визирано в нормативната уредба как се измерва едночасов период – като астрономически час или не и СЕМ е следвало да даде указания в тази връзка и, като не е сторило това е нарушено правото на защита на жалбоподателя. Моли за отмяна на НП.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата по съображения в писмени бележки, в които развива изложените в жалбата доводи относно това, че трейлърът на филма, излъчен в едночасовия период не следва да се включва в рекламните блокове. Моли НП да бъде отменено.

Административно наказващият орган (АНО), чрез своя процесуален представител, оспорва жалбата. Излага съображения в писмени бележки, в които коментира възраженията на жалбоподателя. Моли съда да потвърди обжалваното НП.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

С НП № РД-10-19/03.02.2015 г. издадено от председателя на СЕМ, влязло в сила на 26.11.2015 г., на основание чл. 126, ал. 1 ЗРТ на дружеството - жалбоподател е наложена имуществена санкция от 3 000 лева за нарушение на чл. 89, ал. 1 ЗРТ.

На 14.07.2016 г. в гр. София „БТВ Медиа Груп“ ЕАД и „Тандем Филм“ ЕООД сключили приложение № 2 към рамков договор за филмово разпространение от 23.12.2015 г., с което „Тандем Филм“ ЕООД предоставило на „БТВ Медиа Груп“ ЕАД всички права за използване на филма „Дим да ни няма“, включително и за 8 телевизионни излъчвания и 6 повторения в който и да е от каналите на БТВ, за срок от 3,5 години.

На 21.07.2016 г. за времето от 11:00 ч. до 12:00 ч. по телевизионната програма „БТВ“ на доставчика на медийни услуги „БТВ Медиа Груп“ ЕАД били излъчени три рекламни блока: първият бил излъчен за времето от 11:11:07 ч. до 11:15.20 ч. и бил с времетраене 4 минути и 13 секунди; вторият бил излъчен за времето от 11:33:10 ч. до 11:37:40 ч. и бил с времетраене 4 минути и 30 секунди; третият бил излъчен за времето от 11:55:44 ч. до 11:58:59 ч. и бил с времетраене 3 минути и 15 секунди. От 11:37:44 ч. до 11:38:17 ч. бил излъчен трейлър на американски игрален филм „Дим да ни няма“ с продължителност 33 секунди. В него имало надпис „Вече в кината“. Накрая на трейлъра бил изписано, че филмът е обект на авторско право и „БТВ Медиа Груп“ ЕАД е единствен носител на територията на България на изключителните права за използване на филма в програмата на медията, както и за неговото кино и видео разпространение.

На 22.07.2016 г. св. _____ – старши инспектор в СЕМ извършила проверка, като прегледала запис от Интегрираната система за мониторинг на СЕМ на програмата „БТВ“ от 21.07.2016 г.

за времето от 11:00 до 12:00 ч. Изчислила, че общото времетраене на рекламата за това време е било 12 минути и 31 секунди. В него включила трите рекламни блока, както и трейлъра на „Дим да ни няма“, който счела за рекламно съобщение.

Св. Тодорова преценила, че е нарушена забраната по чл. 89, ал. 1 ЗРТ, времетраенето на рекламните спотове да не надхвърля 12 минути за едночасов период и съставила срещу „БТВ Медиа Груп“ ЕАД акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № НД-01-46/28.09.2016 г., връчен на представител на дружеството.

Въз основа на АУАН е издадено и атакуваното НП. Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци, като с НП деянието е квалифицирано като повторно.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

Приетата от съда фактическа обстановка по делото се установява от показанията на св. като и от събраните по делото писмени и веществени доказателства, които съдът кредитира изцяло, тъй като същите са непротиворечиви в своята цялост и изясняват фактическата обстановка по начина, възприет от съда. Съдът изцяло цени показанията на свидетеля, тъй като същите са непротиворечиви и достоверни, подкрепени от другите доказателства по делото. Съдът намира, че показанията на свидетеля са обективни и, последователни, поради което ги кредитира изцяло. Те кореспондират и с наличния по делото компакт диск, съдържащ видеофайл, представляващ видеозапис на предаване от програмата „БТВ“ от 21.07.2016 г. за времето от 11:00 до 12:00 ч.

Кредитират се и другите веществени доказателства - компакт дискове, съдържащи видеофайлове, които са записи на програмата „БТВ“ за различни дни. От видеозаписа от 21.10.2014 г. за времето от 19:00 ч. до 20:00 ч., е видно, че е излъчен в това време трейлър на филма „Живи машини“. От видеозаписа от 25.10.2014 г. за времето от 19:00 ч. до 20:00 ч. и е видно, че в този период е излъчен трейлър на филма „Джон Уик“. Установява се и, че в края на двата трейлъра е изписано, че филмът е обект на авторско право и „БТВ Медиа Груп“ ЕАД е единствен носител на територията на България на изключителните права за използване на филма в програмата на медията, както и за неговото кино и видео разпространение.

Събраният по делото доказателствен материал е безпротиворечив, поради което по-подробното му обсъждане е ненужно – по арг. от чл. 305, ал. 3, изр.2 НПК, която норма следва да намери приложение съгласно чл. 84 ЗАНН.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

При разглеждане на дела по оспорени НП районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността, т.е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие (право и задължение) съдът служебно констатира, че АУАН е издаден изцяло в съответствие с изискванията на чл. 42 ЗАНН, както и НП е съобразено изцяло с разпоредбите на чл. 57, ал. 1 ЗАНН, издадено е от компетентния за това административен орган, при спазване на процесуалните правила за това.

Актът е съставен от лице, разполагащо с материална компетентност - със заповед № РД-13-21/09.05.2016 г. на председателя на СЕМ св. е оправомощена да съставя АУАН за нарушения по ЗРТ.

Неоснователно е възражението, че е нарушен чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, тъй като нарушението не е описано в НП – посочени са всички съставомерни факти относно същото и няма неяснота относно това в какво се поддържа, че се изразява то. Не е необходимо изброяването на всички произведения излъчени в периода, нито на всяко рекламно съобщение.

По същество:

„БТВ Медиа Груп“ ЕАД е доставчик на медийни услуги и е адресат на забраната по чл. 89, ал. 1 ЗРТ делът на рекламните спотове и спотове за телевизионен пазар в даден едночасов период да надхвърля 12 минути. Доколкото по програма „БТВ“, чийто оператор е дружеството-жалбоподател на 12.07.2016 г. за времето от 11:00 ч. до 12:00 ч. са излъчени три рекламни блока /първият с времетраене 4 минути и 13 секунди; вторият - 4 минути и 30 секунди; третият - 3 минути и 15 секунди/ с обща продължителност 11 минути и 58 секунди и трейлър на филма „Дим да ни няма“ с продължителност 33 секунди или всички с обща продължителност 12 минути и 31 секунди, то е нарушена забраната на чл. 89, ал. 1 ЗРТ.

Съдът намира за правилно становището на наказващия орган, че трейлърът следва да се включи в рекламното време и не споделя възражението на жалбоподателя, че този трейлър попада в хипотезата на чл. 89, ал. 2 ЗРТ, съгласно която забраната по алинея 1 не се прилага за съобщения, направени от оператора във връзка с неговите собствени програми, предавания и допълнителни продукти, свързани с тези предавания, промоция на европейски филми, както и за призови за благотворителност и общественополезни каузи. Процесуалният представител на дружеството – жалбоподател поддържа, че този трейлър

съставлява допълнителен продукт, предоставян от телевизионния оператор и се позовава споразумение за отстъпени права между жалбоподателя и „Тандем Филм“ ЕООД и на това, че в края на трейлъра, в който се сочи, че „БТВ Медиа Груп“ ЕАД е носител на отстъпени права за излъчване в телевизионните програми и в платформата voyo.bg.

В случая, действително, на база на сключеното на 14.07.2016 г. приложение № 2 към рамков договор за филмово разпространение от 23.12.2015 г., „Тандем Филм“ ЕООД е предоставило на „БТВ Медиа Груп“ ЕАД всички права за използване на филма „Дим да ни няма“, включително и за 8 телевизионни излъчвания и 6 повторения в който и да е от каналите на БТВ, за срок от 3,5 години. Това легитимира дружеството като правоимащо лице спрямо филма. Също така, накрая на трейлъра е изписано, че филмът е обект на авторско право и „БТВ Медиа Груп“ ЕАД е единствен носител на територията на България на изключителните права за използване на филма в програмата на медията, както и за неговото кино и видео разпространение. С това дружеството оповестява, че е носител на цитираните права.

Ако с цитираният трейлър се съобщаваше за предстоящото излъчване на американския филм „Дим да ни няма“ по някоя от програмите на „БТВ Медиа Груп“ ЕАД, то несъмнено това съобщение попада в обхвата на чл. 89, ал. 2 от закона. В случая обаче, с трейлъра се съобщава за предстоящото излъчване на филма по кината, поради което несъмнено следва да се счита за рекламно съобщение и да се счита за част от рекламните блокове в процесния час.

Възражението за противоречива практика на СЕМ в тази връзка няма да се обсъжда от съда, тъй като съдът не е обвързан с практиката на наказващите органи, контрол върху чиито актове осъществява. Съдът има правомощието да преценява правилността и законосъобразността на обжалваните пред него актове и наказващите органи следва да съблюдават административнонаказателната си дейност със съдебната практика. Дори да е налице противоречива практика по този въпрос, ако съдът намира, че в случая НП е правилно, то същото следва да се потвърди без значение дали в идентични случаи председателят на СЕМ е постъпвал по друг начин.

Относно възражението, че е неясно как се определя периодът от 1 час. Разумната логиката сочи, че несъмнено под „едночасов период“ следва да се разбира астрономически час /от кръгъл до кръгъл час/. Това е така, защото този начин единствено дава възможност за стабилност при преценката на периода. Ако се определя от минута на даден час до минута на следващия, то това би дало възможност за различни интерпретации относно времето

/минутата/, от което да се брои началото на периода. Освен това, ако законодателят бе имал предвид именно втория начин за определяне на едночасовия период, то изрично би посочил това в съответната норма и респективно кога да се счита, че е началото на този период. Наред с това, с Протокола за изменение и допълнение на Европейската конвенция за трансгранична телевизия, ратифициран със закон, приет от 38-о Народно събрание на 12.01.2000 г. в чл. 16 изрично се предвижда, че чл. 12 от конвенцията се изменя в следния вид: *времетраенето на рекламните спотове и телепазарните спотове в един астрономически час не може да надхвърля 20 на сто*. По тази причина не е и нужно указания в тази връзка и не е нарушено правото на защита.

Неспазването на забраната на чл. 89, ал. 1 ЗРТ е въздигнато в нарушение от санкционната норма на чл. 126, ал. 1, ЗРТ и за него е предвидено, че на доставчиците на медийни услуги се налага имуществена санкция от 3 000 до 20 000 лева.

Като е излъчило в рамките на един час рекламни спотове с обща продължителност 12 минути и 29 секунди дружеството-жалбоподател е нарушило забраната на чл. 89, ал. 1 от закона и е извършило от обективна страна състава на вмененото му нарушение.

Деянието е извършено при условията на повторност по смисъла на § 1, т. 33 от ДР на ЗРТ, съгласно който: "повторно нарушение" е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същото по вид нарушение.". В конкретния случай деянието е извършено на 28.07.2016 г., а с влязло в сила на 26.11.2015 г. НП № РД-10-19/03.02.2015 г. издадено от председателя на СЕМ, на основание чл. 126, ал. 1 ЗРТ на дружеството - жалбоподател е наложена имуществена санкция от 3 000 лева за нарушение на чл. 89, ал. 1 ЗРТ.

Деянието е съставомерно от **обективна** страна, като с оглед обстоятелството, че е ангажирана административнонаказателната отговорност юридическо лице, доколкото се касае за обективна отговорност, не следва да се обсъжда въпроса за субективната страна на деянието.

Разпоредбата на чл. 28 ЗАН дава възможност на АНО при наличието на маловажен случай на административно нарушение да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание, като с тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г., ОСНК НА ВКС излезе със становище че изразът в закона "може" не обуславя действие при „оперативна самостоятелност“, а означава възлагане

на компетентност и АНО е длъжен да приложи тази привилегирана разпоредба. Същото решение посочва, че в случаите, когато това не е сторено от АНО, а са налице предпоставките за това, то налице е основание за отмяна на наказателното постановление, поради издаването му в противоречие със закона. Съдът намира, че маловажност не е налице в случая, доколкото в случая надвишаването на максималния праг от 12 минути не е малко - 31 секунди.

ЗА ВИДА И РАЗМЕРА НА НАКАЗАНИЕТО:

За деянието чл. 126, ал. 1 ЗРТ предвижда за юридическите лица - доставчици на медийни услуги, имуществена санкция от 3 000 до 20 000 лева. При повторност в ал. 3 на същия член е предвидени, че имуществената санкция е в двоен размер.

Наложена е имуществена санкция в минимален размер, поради което за съда не съществува възможност да измени обжалваното НП, като намали размера ѝ.

По изложените съображения съдът прие, че НП следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, издадено в съответствие с материалния и процесуалния закон.

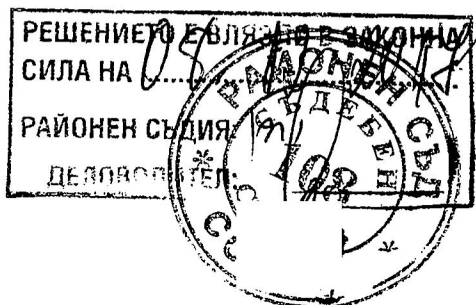
Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1, пр. 1 ЗАНН, СЪДЪТ

Р Е Ш И :

ПОТВЪРЖДАВА НП № РД-10-4/17.01.2017 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – София - град в 14 - дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

РАЙОНЕН СЪДИЯ



РЕШЕНИЕ

№ 7489

гр. София, 08.12.2017г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 24.11.2017 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Стоева

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Георги Тафров

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10390** по описа за **2017** година докладвано от съдия Десислава Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на „БТВ Медиа Груп“ ЕАД, ЕИК 130081393, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Триадица“, пл. „България“ №1, Административна сграда на НДК, ет.11, срещу Решение № 150820/20.06.2017г., постановено по НАХД № 3162/2017г. по описа на Софийски районен съд, 108 състав. С решението е потвърдено наказателно постановление № РД-10-4/17.01.2017г., издадено от Председателя на Съвета за електронни медии, с което на касатора за нарушение на чл. 89, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 6 000 /шест хиляди/ лева, на основание чл. 126, ал. 1 и ал.3 във връзка с чл. 127, ал. 2 от ЗРТ.

Касаторът оспорва в цялост постановеното решение. Излага съображения, че първоинстанционният съд е постановил решението си при неправилно установена фактическа обстановка и неправилно приложение на закона. Намира, че неподкрепен с никакви доказателства е изводът на въззивния съд относно начина на определяне измерването на дадения едночасов период, приемайки, че се касае за всеки едночасов период, започващ от 0 минути и завършващ в минута 59, при положение, че Европейската конвенция за трансгранична телевизия дава алтернатива и за припокриващ/плаващ/ едночасов период. Регулаторният орган не е определил с ясни указания как ще бъде извършвано измерването продължителността на рекламното време, поради което и било ограничено правото на защита на доставчика на медийната услуга. твърди, че неоснователно е твърдението, че законът е вменил на доставчиците да програмират програмното си време така,

че във всеки едночасов период следва да не бъдат надвишаване установените 12 минути, като подобно твърдение е изцяло в противоречие на чл.86 от ЗРТ и останалите разпоредби, касаещи търговските съобщения.

Претендира отмяна на постановеното решение и връщане делото на въззивната инстанция за ново разглеждане, в условията на алтернативност-отмяна на атакуваното НП.

В съдебното заседание касаторът - „БТВ Медиа Груп“ ЕАД, редовно призован, се представлява от юрк. Поддържа изложеното в жалбата и прилага писмени бележки.

Ответникът – Съветът за електронни медии, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител, не излъчват представител, но изразяват становище за неоснователност на жалбата в подробни писмени бележки. Мотивират твърдение за липсата на процесуални нарушения, наказанието било наложено законосъобразно и явно справедливо.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София-град, XVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е депозирана в Софийски районен съд от надлежно процесуално легитимирана страна в законоустановения срок от съобщаването на обжалваното решение.

Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка:

С НП № РД-10-19/03.02.2015 г., издадено от председателя на СЕМ, влязло в сила на 26.11.2015г., на основание чл. 126, ал. 1 ЗРТ на дружеството - жалбоподател е наложена имуществена санкция от 3 000 лева за нарушение на чл. 89, ал. 1 ЗРТ.

На 14.07.2016 г. в гр.София „БТВ Медиа Груп“ЕАД и „Тандем филм“ ЕООД сключили приложение № 2 към рамков договор за филмово разпространение от 23.12.2015 г., с което „Тандем Филм“ ЕООД предоставило на „БТВ Медиа Груп“ ЕАД всички права за използване на филма „Дим да ни няма“, включително и за 8 телевизионни излъчвания и 6 повторения, в който и да е от каналите на БТВ, за срок от 3,5 години.

На 21.07.2016 г. за времето от 11:00 ч. до 12:00 ч. по телевизионната програма „БТВ“ на доставчика на медийни услуги „БТВ Медиа Груп“ЕАД били излъчени три рекламни блока: първият бил излъчен за времето от 11:11:07 ч. до 11:15:20 ч. и бил с времетраене 4 минути и 13 секунди; вторият бил излъчен за времето от 11:33:10 ч. до 11:37:40 ч. и бил с времетраене 4 минути и 30 секунди; третият бил излъчен за времето от 11:55:44 ч. до 11:58:59 ч. и бил с времетраене 3 минути и 15 секунди. От 11:37:44 ч. до 11:38:17 ч. бил излъчен трейлър на американския игрален филм „Дим да ни няма“ с продължителност 33 секунди. В него имало надпис „Вече в кината“. Накрая на трейлъра бил изписано, че филмът е обект на авторско право и „БТВ Медиа Груп“ЕАД е

единствен носител на територията на България на изключителните права за използване на филма в програмата на медията, както и за неговото кино и видео разпространение.

На 22.07.2016 г. св. – старши инспектор в СЕМ. извършила проверка, като прегледала запис от Интегрираната система за мониторинг на СЕМ на програмата „БТВ“ от 21.07.2016 г. за времето от 11:00 до 12:00 ч. Изчислила, че общото времетраене на рекламата за това време е било 12 минути и 31 секунди. В него включила трите рекламни блока, както и трейлъра на „Дим да ни няма“, който счела за рекламно съобщение.

Същата преценила, че е нарушена забраната по чл. 89, ал. 1 ЗРТ, времетраенето на рекламните спотове да не надхвърля 12 минути за едночасов период и съставила срещу „БТВ Медиа Груп“ ЕАД АУАН № НД-01-46/28.09.2016 г., връчен на представител на дружеството.

Въз основа на АУАН е издадено и атакуваното НП. Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци, като с НП деянието е квалифицирано като повторно.

Съдът констатира, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Установяването на административното нарушение е извършено от компетентен административен орган на основание чл. 127, ал. 1 от ЗРТ във връзка със Заповед № РД-13-21/09.05.2016г. на Председателя на СЕМ. Налагането на административното наказание е извършено от компетентен административнонаказващ орган на основание чл. 127, ал. 2 от ЗРТ.

По безспорен начин са посочени елементите от обективната страна на деянието, доколкото процесният случай се касае за юридическо лице, чиято отговорност е обективна, безвиновна. Нарушението е формално, като за осъществяването му не е необходимо настъпването на определен противоправен резултат.

В АУАН и НП се съдържат задължителните реквизити по чл. 42, т. 3-т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5-т. 7 от ЗАНН: описание на нарушението, датата и мястото на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават, както и законните разпоредби, които са нарушени от дружеството - обект на проверка от СЕМ..

Сочената за нарушена разпоредба на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ има следното съдържание: „делът на рекламните спотове и спотове за телевизионен пазар в даден едночасов период не може да надхвърля 12 минути“.

В ДР на ЗРТ няма легална дефиниция на понятието „даден едночасов период“, използвано в чл. 89, ал. 1 от ЗРТ. Тази празнота в закона следва да бъде преодоляна чрез позоваване на други източници на правото, регулиращи същите по характер обществени отношения. В случая следва да намери приложение чл. 16 от Протокол за изменение и допълнение на Европейската конвенция за трансгранична телевизия (Ратифициран със закон, приет от 38-о Народно събрание на 12.01.2000г. - ДВ, бр. 7 от 25.01.2000г. Издаден от Министерството на транспорта и съобщенията, обн., ДВ, бр. 96 от 11.10.2002 г., в сила от 1.03.2002 г.), в който изрично е посочено, че чл. 12 от Конвенцията придобива следната редакция: „2. Времетраенето на рекламните спотове и телепазарните спотове в един астрономически час не може да надхвърля 20 на сто.“

С оглед горното, съдът приема, че едночасовият период представлява астрономически час - период от 60 последователни минути, частен случай на който е часът започнал в минута 0 и завършил в минута 59, в настоящия казус общото времетраене на рекламните спотове е 12 минути и 31 секунди. Допустимото време за реклама в рамките на този период е максимум 12 минути, което изискване не е спазено от „БТВ Медиа Груп“ ЕАД, излъчвайки по програма „БТВ“ три обозначени рекламни блока, като от 11:37:44 ч. до 11:38:17 ч. бил излъчен трейлър на американския игрален филм „Дим да ни няма“ с продължителност 33 секунди. В него имало надпис „Вече в кината“. Накрая на трейлъра бил изписано, че филмът е обект на авторско право и „БТВ Медиа Груп“ ЕАД е единствен носител на територията на България на изключителните права за използване на филма в програмата на медията, както и за неговото кино и видео разпространение. С това дружеството оповестява, че е носител на цитираните права.

Ако с цитирания трейлър се съобщаваше за предстоящото излъчване на американския филм „Дим да ни няма“ по някоя от програмите на „БТВ Медиа Груп“ ЕАД, то несъмнено това съобщение попада в обхвата на чл. 89, ал. 2 от закона. В случая обаче, с трейлъра се съобщава за предстоящото излъчване на филма по кината, поради което несъмнено следва да се счита за рекламно съобщение и да се счита за част от рекламните блокове в процесния час.

Деянието е извършено при условията на „повторност“ по смисъла на § 1, т. 33 от ДР на ЗРТ, съгласно който: "повторно нарушение" е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същото по вид нарушение."

В конкретния случай деянието е извършено на 28.07.2016 г., а с влязло в сила на 26.11.2015 г. НП № РД-10-19/03.02.2015 г., издадено от председателя на СЕМ, на основание чл. 126, ал. 1 ЗРТ на дружеството - жалбоподател е наложена имуществена санкция от 3 000 лева за нарушение на чл. 89, ал. 1 ЗРТ.

Съдът изцяло споделя изложеното в оспореното съдебно решение, че с процесното наказателно постановление, на „БТВ Медиа Груп“ ЕАД е наложено законосъобразно и явно справедливо, в предвидения от законодателя минимален размер, административно наказание. Не са налице и предпоставките за прилагане на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, в която посока са мотивите на постановления от СРС съдебен акт и утвърдилата се съдебна практика.

Доколкото направените от Софийски районен съд изводи съответстват на фактическата обстановка и не са налице основанията на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, то съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, XVIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 150820/20.06.2017г., постановено по НАХД № 3162/2017г. по описа на Софийски районен съд, 108 състав

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:.....

ЧЛЕНОВЕ: 1. .

2...

